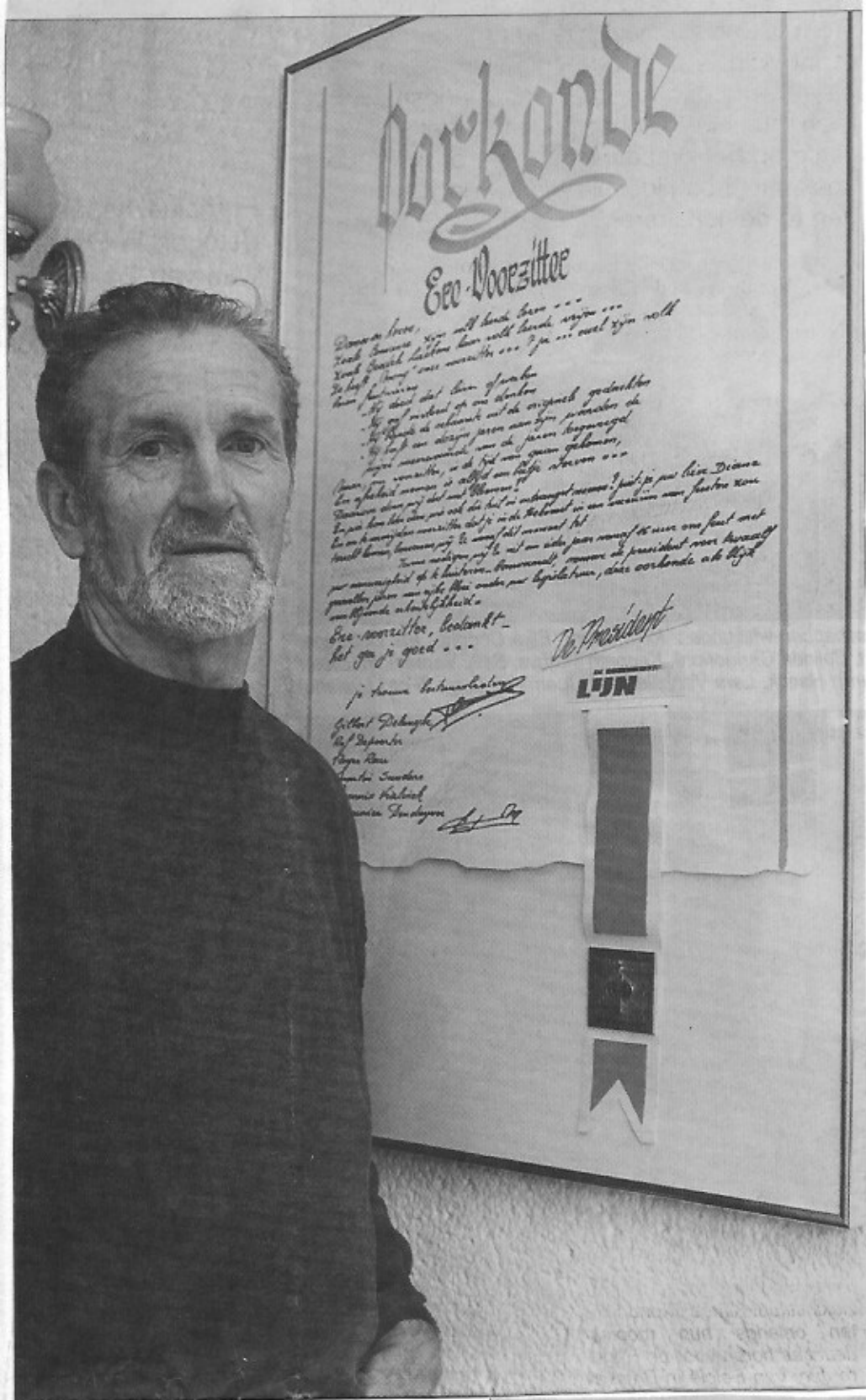

Edmond Schuyesmans als timmerman en mecanicien van alle markten thuis

Handen meer dan de kost waard

Edmonds kleinkinderen Heidi, Nick, Veerle en Hans geven opa spontaan een complete ode : „Vriendelijk en braaf is hij steeds paraat om onze sportieve ambities aan te wakkeren... zelfs, in bepaalde omstandigheden, ons mee op reis te nemen.” In zijn loopbaan bij de tram was Edmond voorzitter van het Sint-Elooiscomité van De Lijn. Bij zijn opruistelling ontving hij van de toenmalige bestuursleden Gilbert Delanghe, Raf Deporter, Roger Rau, Martin Sanders, Marnix Vrielinck en Maurits Denduyver een oorkonde met o.a. volgende ontboezemingen. „Zoals Conscience zijn volk leerde lezen en Goedele Liekens haar volk leerde vrijen... zo heeft Mongsje ons ergens leren werken. Hij beïnvloedde positief ons denken door meerwaarden te benadrukken.” Waar afscheid nemen van oudsher een beetje sterven is, temperde het Sint-Elooiscomité van de Tram de pijn door Diane Thery een reuzenbloementuil aan te bieden, terwijl Edmond Schuyesmans tot erevoorzitter van het Sint-Elooiscomité werd benoemd met de woorden : „Moge dit mijnheer de president een blijvende erkentelijkheid zijn voor de 12 met rijke bloei gezegende jaren. Erevoorzitter, het ga je goed !”(Foto ET)

Werken is al altijd een beetje het zesde zintuig geweest van familie Schuyesmans. Als je er wilt geraken in je leven moet je veel werken, kreeg zoon Edmond van pa René mee. In de stedelijke vak studeerde Mongsje voor timmerman, bracht het in de avondschool tot bouwkundig tekenaar, werd bij het leger radio-Operateur bij de tanks en toen hij op zijn 20ste naar de tram ging, schoolde hij er zich om tot mecanicien. Niet te verwonderen dat hij uiteindelijk op een stuk grond van 8,40 m bij 21 m aan de Steense Dijk zélf een kanjer van een huis neerpootte : „Ik kan overweg met elektriciteit, metselwerk, loodgieterij — installeerde zelf de centrale verwarming — en had aan niemand om aan mijn huis te werken. Mijn 20 jaar jonge auto moest nog nooit voor pech of onderhoud naar een garage.” Een mens leeft evenwel niet alleen om te werken. Bij provincialer SK Voorwaarts was Edmond invaller, hete voetbalmicrobe die hem later met FC Tram naar Corpo sluisde. Maar op zijn 40ste was de liefde voor het lederen ding over. Leon Bouckaert en Roger Vansteenkiste trokken hem naar de Sport Nautique niet alleen om te roeien... maar tevens om als vrijetijdssporter kennis te maken met *loopdemon* marathon. Sterke benen en karaktervastheid brachten Mongsje tot in de States !

Zijn jonge jaren maakte Edmond Schuyesmans (°17.1.1936) mee op de Sint-Janswijk. Broer Jean was drie jaar ouder en zus Ria, als keurturnster bij OTV Noordzee ooit kampioen van West-Vlaanderen, was 11 jaar jonger. Pa René bracht het tot meestergast bij de Buurtspoorwegen.

— **Edmond** : „Met pa hebben we de amateuristische voetbalploeg FC Tram gesticht. Vader zocht zijn stamcafeetje op voor een partijtje kaart of vogelpikken. Thuis sierde hem het opmerkelijk kunstgevoel om met waterverf mooie landschappen op doek uit te strijken en aleens zonder schroom iemand te portretteren. Net als haar ventje van 't Westerkwartier was moeder Marceline Decoo eerder gesloten van aard.”

Het hebben over zijn kinderjaren is voor Edmond terugblikken op de Vettegasse straten die lonkten naar de nabijgelegen weiden en de rijkdom van 't Steense vliegpling. School liep hij in de Kroonlaan, met zijn prachtige speelpleinen en centrale verwarming, nogalwat anders dan de dutsige buizenstoofjes van de nabijgelegen Broeders van Liefde in de Nieuwlandstraat.

— **Edmond** : „Ik was een goede middelmaat die uitblonk in tekenen en schoonschrift, had een goede zangstem en als sportieve knul goede loopbenen. Ja, ik deed mijn plechtige communic.”

— **Naar de stedelijke vakschool...**

— **Edmond** : „Daar studeerde ik drie jaar voor meubelma-

ker en liep avondschool voor bouwkundig tekenaar, kwestie om plannen te kunnen lezen. Wanneer je later zelf bouwt, zie je rapper hoe alles in mekaar steekt. Hierna heb ik anderhalfjaar bij Béliard Crighton gewerkt, die 1200 werknemers telde. Toen op zeker moment de timmerafdeling aldaar uitbrandde, werden we allemaal naar de Wagons-Lits overgeplaatst.”

Naar de chique Kroonlaan

— **Daarna de legerdienst...**

— **Edmond** : „Ik volbracht mijn 18 maanden in het Duitse Arnsberg waar ik, na een opleiding voor morseband 10 in Mechelen, bij de RECCE-verkenneren werd onderverdeeld. In die dagen reden de tanks door velden en weiden en werd er eigenlijk naar niets omgekeken. Als niet-roker kon ik sigaretten kopen aan 3,25 fr. 't pakje, die ik verkocht voor een Duitse mark ofte 12 fr. Je kon wel degelijk uitgaan... als was het voor je veiligheid aangeraden altijd met een viertal samen te blijven.”

Corpovoetbal

In de omgeving van SK Voorwaarts wonende, was het

haast normaal dat Edmond bij den ISKA aansloot waar hij bij de invallers uitkwam.

Het populaire voetbalnest met

namen als klokken : Jeltje Miere, Frans Deschacht, Roger Sabbe, Bert Verschelde, Jerome Deschacht, Kamiel

Dedulle... en zelfs Wilfried Puis met diens gouden linker van 18 karaat.

— **Edmond** : „Een fantastische club van gewone mensen. Men had het niet breed en de jeugdruimen waren heel wat dunner bezaaid dan die van grotere broers ASO en KVGGO. Gasten met talent werden zo snel mogelijk uitgehuwelijkt aan de centenrijkere hogere klasse. Zo toog Puis naar 't Veegee, Anderlecht en nationale ploeg. Terwijl Berten Schelle Verschelde van de ene op de andere dag een plaats tussen ASO's fanions opeiste.”

Voorzitter Joggingteam De Olifant

— Naar 't liefhebbersvoetbal!

— **Edmond** : „Met FC Tram hebben we vooreerst bij het Liefhebbersverbond kampioen gespeeld, titel die we vierden in het Achtrenhuis. Toen dit verbond ophield te bestaan zijn, we naar *Corpo Oostende* overgestapt. Tijd van de aleens verzopen Vettegasterreinen, winderige Opexuithoeken... en vooral oergezellige stamcafeetjes waar pint en plezier het haalden op rel en afgunst. Ik hielp Pol Seghers bij de inhuldiging van de terreinen aan de Konterdamse Koeienbrug. Net zoals de voetbalvelden aan de velodroom, vandaag tot parking omgevormd.”

— **Terugdenkend aan die Tramtijd...**

— **Edmond** : „We herinneren ons hoe Willy Saudemont — die juist zijn werk op gaf om naar de brandweer te gaan — door de uitkomende keeper zwaar werd geramd, met als gevolg een gebroken knie. Gelukkig voor Willy stond dit naderhand zijn pompiercarrière niet in de weg. Maar ook mijn vrouwtje Diane is niet los te koppelen van de Tramtijd: meerdere keren vergastte ze de spelers op een heerlijk smaksje... en sloofde ze de mouwen op om de vuile was van alle Tramvoetballers te doen!”

Zoals in het liedje over grootvaders klok krijgt Mongsjes horloge evenmin de tijd om stil te staan. Nadat hij de loopmicrobe bij de Sport Nautique te pakken kreeg, werd hij op 28 december 1986 medestichter van *Joggingteam De Olifant* van sponsor Hilaire Maertens. Een club die in de kortste keren tot 64 leden uitgroeide. In 1994 werd Edmond Schuyesmans tot voorzitter aangesteld. Functie die hij nog altijd bekleedt.

— **Essentiepunten van Joggingteam De Olifant?**

— **Edmond** : „Het hele jaar door — zomer en winter — lopen we op dinsdag, donderdag en zondag. In de lente nemen

we met een 30-tal lopers deel aan een 20 km-klassieker van Brussel. Omdat er veel leden met vakantie gaan, verloopt de zomer iets rustiger. In de herfst bereiden we *onze Mas-sajogging* voor. We starten aan het Meubelplein De Olifant voor een 10 km lang parcours. Normaal komen er zo'n 200 deelnemers aan de start. We zijn als zelfstandige club niet aangesloten bij de Belgische Atletiekbond, al zijn we weldegelijk de sterkste loopclub van Oostende. Goed punt: er is geen enkele Olifantloper die rookt...”

Natuurlijk is Edmond een gelukkige mens. Niet alleen zijn jeugd verliep heel goed, maar ook beroepsleven, gezin en ontspanning konden heus niet beter gecombineerd. Is er iets beter dan tussen het volk te zitten?!

— **Edmond** : „Ik zal binnenkort herbeginnen met kunstschilderen. Ik zou er willen werk van maken om later iedere kleinkind op een artistiek kleinood van opa te trakteren.”

— **Hoe geraakte je in Amors ban?**

— **Edmond** : „Dat gebeurde juist voor mijn legerdienst in het Achtrenhuis, waar Diane Therry — uit 't *Stratje zoender ende* aan de Visserkaai — opviel door haar charme en danskunst. Een toffe meid die zich niet liet pramen voor een frisse pint en een gulle lach. Langs grootvaders kant was ze familie van de Oostendse legende *Stierman Lèze*.”

— **Hoe zou 't sprookje zich completeren?**

— **Edmond** : „Bij onze eerste frotterdans waren we allebei 18. Vier jaar later trouwden we in de Sint-Jozefskerk. Twee zonen zouden ons gezin schragen: Renaud die met vrouwtje Claudine Callenaere blij is om dochter Heidi (17) en zoon Nick (13); Luc is met vrouwtje Greet Provoost gelukkig met dochter Veerle (13) en zoon Hans (6).

Peepee Edmond kan met penseel en palet overweg

— **Hoe sportief lijken de nazaten wel?**

— **Edmond** : „Heidi had aanvankelijk aanleg om een goede judoka te worden; Nick maakt als scoorage tweevoetige spits zijn tweede miniemenjaar mee bij Eernegem; Veerle is al zeven jaar een ijverige volleybalspeelster en haalde zopas met Hermes de titel; Hans... daar durf ik bijna een eed op doen, die wordt ooit een heel sterke loper!”

— **Een gelukkig mens?**

— **Edmond** : „Ik geloof je nogal een beetje. Al heb ik nog één grote wens: een cruise meemaken!”

60.000 trillende kuiten aan de start

Marathonlopen in New York

1 november 1992 pronkt in gouden letters in het sportieve curriculum vitae van Edmond Schuyesmans. Toen werd op de Brooklyn Bridge het startshot gegeven voor de *Marathon van New York*. Hoog boven het water zetten 60.000 trillende kuiten zich op de brug in voor een respectievelijke rush naar Manhattan, amusementsparadijs Times Square e.a. Fifth Avenues. En ja, ook Mongsje van de Steense Dijk was er bij!

In 1908 kende de eerste Marathon van New York een overweldigend succes. Duidzenden vrijetijdssporters namen eraan deel. Een initiatief dat overwaarde naar Europa zodat eveneens Amsterdam, Rotterdam, Antwerpen en Brussel voor het populaire stratenlopen gewonnen waren.

— **Edmond** : „Ik nam ook deel aan marathons in Berlijn, Benidorm en onze eigen signorenstad Antwerpen. Zo'n wedstrijd, gelopen op de openbare weg, behelst 42,195 km en zou enkel aan deelnemers van minstens 21

jaar zijn voorbehouden.”

— **Waarom doe je dat eigenlijk?**

— **Edmond** : „Sport van de bovenste plank. Heel New York — dé wereldstad van de 20ste eeuw met zijn 16 miljoen inwoners en zeven imposante bruggen — kijkt je aan! We lopen de stad in en passeren de negerwijk Bronx die de lopers vriendelijk aankijkt, maar waar je je 's avonds liefst zo weinig mogelijk laat zien. Mijn sportief verdiet: ik kwam in het Central Park aan na 3 u.27min.32sec. als 4944ste op 27.488 deelnemers.”

— **Hoe geraak je daarbij betrokken...**

— **Edmond** : „We namen er *individueel* aan deel dankzij het Oostendse Joggingteam De Olifant. Normaal is dit een uitstap van een week. Mijn vrouw Dianne en ik maakten er evenwel een verblijf van 16 dagen van; dat kostte ons een goeie 40.000 oude Belgische frank.”

— **Nogal ogen de kost geven?**

— **Edmond** : „Toen we met Dianne rond New York vaarden, bezochten we op zeker ogenblik het *Vrijheidsbeeld*. Samen brachten we een bezoek aan het 411 m hoge en in 1974 opgetrokken *World Trade Center* — meer dan vier keer hoger dan het Oostendse Europacentrum! — vorige september zo onmenselijk wreed tot *Ground Zero* naar beneden werd gehaald. Terroristische daad die 2781 onschuldige mensen met hun leven betaalden. Tragedie die toch niet helemaal het souvenir befloerst dat wij eens op de opperste verdieping boven de wolken vertoefden. Verheven boven aardse onrechtvaardigheden...”

Met de tram spelend kind geraakt

Als bestuurder machteloos

Toen *timmerman* Edmond Schuyesmans op zijn 20ste naar de Buurtspoorwegen ging, kon hij daar als houtbewerker niets uitrichten. Hij kreeg evenwel de kans zich te herscholen tot mecanicien.

Mongsje maakte het mee dat het grootste deel van de trams aan de kust werden vervangen door bussen. Dusdanig volgde hij gedurende vier jaar — vijf dagen per week — avondschool voor mecanicien.

— **Edmond** : „'s Zomers reed ik ook nog met de tram. Alle functies dienden toen met de handen uitgevoerd, in tegenstelling tot vandaag waar met de voet kan worden geremd. De moeilijkheidsgraden zijn evenwel niet volkomen uit de lucht omdat de tram vlugger bolt.”

— **Nooit ongeval gehad met de tram?**

— **Edmond** : „Spijtig genoeg heb ik ooit een kindje geraakt. Twee kleine gastjes die vanuit de duinen kwamen staken niet alleen de weg over, maar dwarsten ook de tramsporen. Het eerste kind liep gezwind voorbij, maar het tweede kon de tram niet ontwijken. Het Duits jongetje van 12 die hier met vakantie was, hield er een ernstige hoofdwonde aan over. Gelukkig voor hem is hij er nadien nog goed van afgekomen.”

— **Zoiets raakt ergens ook de trambestuurder?**

— **Edmond** : „Alhoewel je er niets kunt aan doen, vreet zo'n ongeval wel een tijdje aan je goemoed.”